Dosarul nr. 5r-419/2025
4-25158963-48-5r-12222025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

04 iunie 2026 mun. Strășeni
Judecătoria Strășeni, sediul Central
Instanța de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Iana Talmaci
Grefier Marina Strîmbanu, Corina Botnari, Adriana Baiuș

examinând în ședință de judecată publică, cauza contravențională pornită în baza contestației depusă de administratorul SRL „Regiunea Exim" - Claihcnet Constantin împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT 04 nr. 290707 emis în baza art. 236 alin. (1) din Codul Contravențional,-

C O N S T A T Ă:

La 22 octombrie 2025 de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Ursachi Ina, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT 04 nr. 290707 în privința lui SRL „Regiunea Exim" în baza art. 236 alin. (1) Cod Contravențional, pentru faptul că la 29 august 2024 ora 06:31, aflîndu-se în orașul Călărași, proprietarul vehiculului în termen de 60 zile lucrătoare, nu a comunicat în condițiile art. 443 alin. (2) CCRM identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvîrșită contravenția constatată cu mijloacele tehnice omologate și/sau cu mijloce de măsurare adecvate și verificate metrologic sau etalonate cu prevederile actelor normative, ignorînd prevederile art. 16^1 alin. (1) și 443^1 alin. (2) din Codul contravențional al Republicii Moldova prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 236 alin. (1) Cod Contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 14 u. c. ceea ce constituie suma de 700 lei.

La 05 noiembrie 2025 administratorul SRL „Regiunea Exim" - Claihcnet Constantin a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT 04 nr. 290707 emis în baza art. 236 alin. (1) din Codul Contravențional, înregistrată în cancelaria Inspectoratului Național de Securitate Publică cu nr. de intrare 7860 din 05.11.2025.

La 23 ianuarie 2026, prin intermediul poștei electronice administratorul SRL „Regiunea Exim" - Claihcnet Constantin a depus contestația motivată împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT 04 nr. 290707 emis în baza art. 236 alin. (1) din Codul Contravențional.

În motivarea contestației, indică administratorul SRL „Regiunea Exim" că procesul-verbal este nelegal și netemeinic, întrucât societatea a fost sancționată în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional pentru o faptă specifică conducătorului auto - depășirea vitezei de circulație - deși persoana sancționată este o persoană juridică. Petentul a arătat că sancțiunea aplicată, inclusiv punctele de penalizare, poate fi aplicată exclusiv unei persoane fizice care conduce vehiculul, nu unei persoane juridice, ceea ce contravine art. 32 alin. (5) Cod contravențional.

Totodată, s-a susținut că agentul constatator a descris în conținutul procesului-verbal o

faptă ce ține de necomunicarea identității conducătorului auto, faptă care ar putea fi încadrată eventual în baza art. 234 Cod contravențional, însă a aplicat sancțiunea prevăzută de art. 236 alin. (1) Cod contravențional, generând astfel o contradicție între situația de fapt și încadrarea juridică.

Administratorul SRL „Regiunea Exim” - Claihcnet Constantin a invocat și faptul că procesul-verbal nu întrunește condițiile de formă prevăzute de art. 443 Cod contravențional, întrucât descrierea faptei este contradictorie și incompletă, nefiind clar dacă răspunderea a fost angajată pentru depășirea vitezei sau pentru necomunicarea identității conducătorului auto.

De asemenea, s-a arătat că procesul-verbal a fost întocmit în lipsa reprezentantului societății, fără respectarea cerințelor legale privind consemnarea absenței și indicarea martorului asistent.

În continuare, petentul a invocat garanțiile prevăzute de art. 6 CEDO privind dreptul la un proces echitabil, principiul legalității sancțiunii și prezumția nevinovăției, susținând că sancționarea unei persoane juridice pentru o faptă specifică conducătorului auto este incompatibilă cu standardele legale și convenționale.

Subsidiar, a invocat și intervenirea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale, raportat la data pretinsei fapte.

Prin urmare, administratorul SRL „Regiunea Exim” - Claihcnet Constantin a solicitat admiterea contestației, constatarea nulității procesului-verbal și a deciziei de sancționare din 22.10.2025 cu anularea actelor contestate și încetarea procesului contravențional pornit în privința SRL „Regiunea-Exim”.

În ședința de judecată, reprezentantul SRL „Regiunea Exim” nu s-a prezentat.

Instanța de judecată, conducîndu-se de prevederile art. 455 din Codul contravențional a dispus examinarea contestației în lipsa reprezentantului SRL „Regiunea Exim”, ținând cont că procedura citării legale a fost respectată, ultimii solicitând examinarea contestației în lipsă.

Agentul constatator, Adrian Craciun, acționând în baza delegației, în ședința de judecată a solicitat menținerea procesului-verbal și a deciziei de sancționare.

Examinând materialele dosarului contravențional, studiind circumstanțele indicate în contestație raportate la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanța a ajuns la concluzia de a respinge contestația înaintată de reprezentantul SRL „Regiunea Exim” din următoarele considerente.

În drept, instanța de judecată reține că, în temeiul art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenţie fapta - acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus de cît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) și alin. (1^1), instanţa judecă: contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului. Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (11) Cod contravențional.

Art. 440 alin. (3) Cod contravențional stipulează că în cel mult 15 zile de la data sesizării, agentul constatator este obligat să verifice sesizarea şi să întreprindă măsurile prevăzute de prezentul capitol.

În temeiul art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost

prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8) Cod contravențional.

Cu privire la termenul de depunere a contestației, ținând cont de faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator au fost emise la 22 octombrie 2025 și contestația a fost depusă la 05 noiembrie 2025, astfel, instanța de judecată conchide că contestația a fost înaintată cu respectarea termenului prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria DCT 04 nr. 290707 din 22.10.2025, SRL „Regiunea Exim" la 29 august 2024 ora 06:31, aflîndu-se în orașul Călărași, proprietarul vehiculului în termen de 60 zile lucrătoare, nu a comunicat în condițiile art. 443 alin. (2) CCRM identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvîrșită contravenția constatată cu mijloacele tehnice omologate și/sau cu mijloce de măsurare adecvate și verificate metrologic sau etalonate cu prevederile actelor normative, ignorînd prevederile art. 16[1] alin. (1) și 443 [1] alin. (2) din Codul contravențional al Republicii Moldova prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 236 alin. (1) Cod Contravențional, fiindu-i aplicată în baza acestui act o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 14 u. c. ceea ce constituie suma de 700 lei.

Cu referire la legalitatea și temeinicia procesului-verbal contestat, instanța reține că potrivit art. 443 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție trebuie să cuprindă în mod clar și complet descrierea faptei contravenționale, circumstanțele cauzei, încadrarea juridică a faptei și indicarea exactă a normei materiale pretins încălcate.

Totodată, prevederile art. 443[1] din Codul contravențional reiterează (1) În cazul autosesizării privind săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 236, 238 și art. 240 alin. (2), constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative ce funcționează în regim automatizat, dacă agentul constatator este în imposibilitate de a determina identitatea conducătorului vehiculului, acesta expediază o solicitare la domiciliul (sediul) proprietarului sau al posesorului vehiculului privind depunerea declarației cu privire la identitatea conducătorului vehiculului, cu informarea despre răspunderea contravențională sau penală pe care o poartă în caz de necomunicare a informației solicitate sau de comunicare a informației false. Solicitarea este expediată prin poștă, cu scrisoare recomandată cu aviz de primire, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea solicitării și confirmarea primirii acesteia. (2) După recepționarea solicitării agentului constatator, proprietarul sau posesorul vehiculului (persoană fizică sau juridică), în termen de 60 de zile lucrătoare, este obligat să depună la autoritatea competentă din cadrul căreia face parte agentul constatator o declarație cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârșirii contravenției constatate în condițiile alin. (1), care va conține: a) numele, prenumele, domiciliul, datele de contact și semnătura proprietarului vehiculului; b) numele, prenumele, domiciliul și datele de contact ale persoanei căreia i-a fost transmis vehiculul cu care a fost săvârșită contravenția; c) după caz, alte informații relevante. (3) În cazul în care proprietarul sau posesorul vehiculului este minor, obligația de a depune declarația cu privire la identitatea conducătorului acestuia în momentul săvârșirii contravenției revine părinților acestuia sau persoanei la întreținerea căreia se află minorul. (4) În cazul în care, în termenul prevăzut la alin. (2), proprietarul sau posesorul vehiculului comunică identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția, agentul constatator încheie în privința conducătorului proces-verbal cu privire la contravenție în condițiile art. 443 alin. (8). (5) În cazul în care, după expirarea termenului prevăzut la alin. (2), proprietarul sau posesorul vehiculului nu a comunicat identitatea conducătorului vehiculului cu

care a fost săvârșită contravenția, agentul constatator încheie în privința proprietarului sau posesorului vehiculului un proces-verbal cu privire la contravenție, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în condițiile art. 443 alin. (8).(6) În cazurile prevăzute la alin. (3) și (4) ale prezentului articol, copia de pe procesul-verbal se înmânează în modul prevăzut la art. 382 alin. (7).

În conformitate cu art. 443 alin.(8) din CCRM, în cazul în care contravenţia prevăzută la capitolul XIII al cărţii întîi a fost constatată cu ajutorul mijloacelor tehnice certificate sau al mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic, agentul constatator, după stabilirea identităţii conducătorului de vehicul, poate încheia procesul-verbal şi în absenţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional. În procesul-verbal încheiat în cazurile prevăzute de prezentul alineat se indică tipul, modelul şi numărul de identificare al mijlocului special cu ajutorul căruia a fost constatată contravenția.

Contrar susținerilor contestatarului, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit cu respectarea exigențelor prevăzute de art. 443 Cod contravențional, cuprinzând descrierea faptei reținute, circumstanțele săvârșirii acesteia, persoana trasă la răspundere contravențională, precum și temeiurile de drept considerate aplicabile de către agentul constatator. Astfel, agentul constatator a consemnat expres că „proprietarul vehiculului în termen de 60 zile lucrătoare, nu a comunicat în condițiile art. 443^1 alin. (2) Cod contravențional identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârșită contravenția constatată cu mijloacele tehnice omologate și/sau cu mijloace de măsurare adecvate și verificate metrologic sau etalonate”, indicând totodată că prin această conduită au fost ignorate prevederile art. art. 16^1 alin. (1) și art. 443^1 alin. (2) Cod contravențional.

Prin urmare, din chiar conținutul procesului-verbal rezultă că agentul constatator a stabilit și a reținut în mod expres drept faptă contravențională necomunicarea identității conducătorului vehiculului, iar drept subiect al răspunderii contravenționale – proprietarul vehiculului, în privința căruia legiuitorul a instituit în mod expres răspunderea prevăzută de art. 16^1 alin. (1) Cod contravențional. În aceste condiții, instanța apreciază că procesul-verbal contestat descrie în mod suficient și inteligibil fapta imputată, nefiind identificate omisiuni sau neclarități de natură să afecteze legalitatea actului ori posibilitatea contestatarului de a înțelege conduita pentru care a fost sancționat.

Instanța nu poate reține argumentul contestatarului referitor la pretinsa determinare eronată a faptei și a subiectului răspunderii contravenționale. Din conținutul procesului-verbal rezultă în mod expres că agentul constatator a reținut în sarcina SRL „Regiunea Exim”, în calitate de proprietar al vehiculului, faptul necomunicării, în termenul legal de 60 de zile lucrătoare, a identității persoanei care a condus vehiculul la momentul săvârșirii contravenției constatate prin mijloace tehnice omologate. Totodată, agentul constatator a făcut trimitere expresă la dispozițiile art. 16^1 alin. (1) și art. 443^1 alin. (2) Cod contravențional, care reglementează obligația proprietarului vehiculului de a comunica identitatea conducătorului și răspunderea ce intervine în cazul neexecutării acestei obligații.

Prin urmare, instanța constată că agentul constatator a identificat și a consemnat în mod corect atât fapta contravențională reținută, cât și persoana pasibilă de răspundere contravențională. Or, în temeiul art. 16^1 alin. (1) Cod contravențional, prin derogare de la regulile generale privind răspunderea contravențională, anume proprietarul vehiculului, inclusiv persoana juridică, este subiectul răspunderii contravenționale în situația în care nu comunică identitatea conducătorului vehiculului în condițiile și termenul prevăzute de lege. Astfel, împrejurările de fapt constatate de agentul constatator corespund persoanei trase la răspundere și

mecanismului juridic instituit de legiuitor pentru asemenea situații.

Instanța apreciază ca neîntemeiată susținerea contestatarului potrivit căreia agentul constatator ar fi confundat fapta imputată ori ar fi aplicat necorespunzător dispozițiile art. 236 alin. (1) Cod contravențional. O asemenea interpretare pornește de la o lectură fragmentară a procesului-verbal și ignoră mecanismul special instituit de art. 161 alin. (1) și art. 443[1] Cod contravențional.

În speță, contravenția constatată prin mijloace tehnice omologate a fost depășirea limitei de viteză, faptă prevăzută de art. 236 alin. (1) Cod contravențional. În asemenea cazuri, atunci când identitatea conducătorului vehiculului nu este cunoscută la momentul constatării automate a faptei, legiuitorul nu exonerează proprietarul vehiculului și nici nu face imposibilă tragerea la răspundere contravențională. Dimpotrivă, prin art. 443[1] Cod contravențional a fost instituită procedura specială prin care proprietarul sau posesorul vehiculului este solicitat să comunice identitatea persoanei care a condus vehiculul, iar prin art. 16[1] alin. (1) Cod contravențional s-a stabilit consecința juridică a neexecutării acestei obligații.

Astfel, art. 16[1] alin. (1) Cod contravențional nu trebuie interpretat ca o normă care instituie o contravenție distinctă, separată de fapta constatată prin mijloace tehnice, ci ca o normă specială de atribuire a răspunderii contravenționale. Aceasta stabilește cine urmează să suporte răspunderea pentru contravenția constatată automat atunci când proprietarul vehiculului, deși legal solicitat, nu comunică identitatea conducătorului. Prin urmare, în cazul necomunicării identității conducătorului, răspunderea nu este atrasă pentru o „contravenție de necomunicare" autonomă, ci pentru contravenția constatată prin mijloace tehnice, în speță cea prevăzută de art. 236 alin. (1) Cod contravențional, persoana pasibilă de răspundere fiind determinată prin aplicarea art. 16[1] alin. (1) Cod contravențional.

Anume din acest motiv nu poate fi primită critica potrivit căreia agentul constatator ar fi trebuit să aplice o altă normă sancționatorie sau că ar exista o contradicție între descrierea faptei și încadrarea juridică. Procesul-verbal indică faptul că vehiculul proprietatea SRL „Regiunea Exim" a fost implicat în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravențional, constatată cu mijloace tehnice, iar proprietarul vehiculului nu a comunicat, în termenul legal, identitatea conducătorului. Această succesiune juridică și factuală corespunde exact ipotezei reglementate de art. 16[1]alin. (1) și art. 443[1] Cod contravențional.

Instanța reține că, potrivit materialelor dosarului, solicitarea de comunicare a identității conducătorului vehiculului a fost recepționată de SRL „Regiunea Exim" la data de 10.09.2024, însă proprietarul vehiculului nu a reacționat în niciun mod în termenul legal de 60 de zile lucrătoare. Or, tăcerea proprietarului în asemenea circumstanțe nu este neutră juridic. Ea activează mecanismul prevăzut de art. 16[1] alin. (1) Cod contravențional, potrivit căruia proprietarul vehiculului, inclusiv persoana juridică, devine pasibil de răspundere contravențională sub formă de amendă pentru contravenția constatată prin mijloace tehnice.

Prin urmare, agentul constatator a procedat corect atunci când a raportat fapta constatată la art. 236 alin. (1) Cod contravențional, iar persoana sancționată a fost stabilită prin prisma art. 16[1] alin. (1) Cod contravențional. Această construcție juridică nu reprezintă o contradicție, ci tocmai aplicarea mecanismului special instituit de legiuitor pentru situațiile în care contravenția rutieră este constatată automat, iar proprietarul vehiculului refuză sau omite să indice persoana care a condus vehiculul.

Nu poate fi reținut nici argumentul contestatarului potrivit căruia persoana juridică nu putea fi sancționată în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional. Art. 16[1] alin. (1) Cod contravențional prevede expres că proprietarul vehiculului poate fi persoană fizică sau persoană

juridică, iar prin derogare de la regulile generale, acesta devine pasibil de răspundere în condițiile necomunicării identității conducătorului. Așadar, calitatea de persoană juridică nu exclude răspunderea, ci este expres avută în vedere de norma specială.

Totodată, sancțiunea aplicată confirmă că agentul constatator a ținut cont de regimul juridic al persoanei juridice. În conformitate cu art. 32 alin. (5) Cod contravențional, persoanei juridice îi pot fi aplicate amenda și privarea de dreptul de a desfășura o anumită activitate. În speță, SRL „Regiunea Exim" a fost sancționată doar cu amendă, fără aplicarea punctelor de penalizare, ceea ce corespunde atât art. 32 alin. (5), cât și art. 16^1 alin. (2) Cod contravențional, care exclude aplicarea punctelor de penalizare în cazul răspunderii proprietarului vehiculului în condițiile alin. (1).

În aceste condiții, argumentele contestatarului sunt lipsite de suport juridic, deoarece desprind artificial art. 236 alin. (1) Cod contravențional de mecanismul special prevăzut de art. 16^1și art. 443^1 Cod contravențional. Agentul constatator nu a sancționat persoana juridică pentru că aceasta ar fi condus nemijlocit vehiculul, ci pentru că, fiind proprietarul vehiculului cu care s-a săvârșit contravenția constatată automat, nu a comunicat identitatea conducătorului, ceea ce a atras răspunderea proprietarului pentru contravenția prevăzută de art. 236 alin. (1) Cod contravențional.

Instanța apreciază ca neîntemeiat și argumentul contestatarului referitor la pretinsa expirare a termenului de atragere la răspundere contravențională.

Această critică pornește de la o premisă juridică eronată, și anume că termenul de prescripție ar urma să fie calculat de la data de 29.08.2024, când a fost constatată cu mijloace tehnice contravenția prevăzută de art. 236 alin. (1) Cod contravențional. O asemenea abordare ignoră însă mecanismul special prevăzut de art. 443^1 și art. 16^1 alin. (1) Cod contravențional, aplicabil tocmai în situațiile în care contravenția rutieră este constatată prin mijloace tehnice, iar identitatea conducătorului vehiculului nu poate fi stabilită nemijlocit la momentul constatării faptei.

În speță, după constatarea contravenției cu mijloace tehnice, agentul constatator a expediat către SRL „Regiunea Exim", în calitate de proprietar al vehiculului, solicitarea privind comunicarea identității persoanei care a condus vehiculul la momentul săvârșirii faptei. Potrivit materialelor dosarului, această solicitare a fost recepționată de către SRL „Regiunea Exim" la data de 10.09.2024. Din acest moment, în sarcina proprietarului vehiculului a luat naștere obligația legală de a comunica, în termen de 60 de zile lucrătoare, identitatea conducătorului vehiculului, în condițiile art. 443^1 alin. (2) Cod contravențional.

Prin urmare, până la expirarea termenului de 60 de zile lucrătoare, proprietarul vehiculului se afla încă în interiorul perioadei legale acordate pentru executarea obligației de comunicare. În această perioadă nu putea fi angajată răspunderea sa în condițiile art. 16^1 alin. (1) Cod contravențional, deoarece legiuitorul a condiționat expres atragerea răspunderii de necomunicarea identității conducătorului în termenul de 60 de zile lucrătoare. Cu alte cuvinte, răspunderea proprietarului nu se naște la data constatării automate a contravenției inițiale, ci numai după expirarea termenului legal acordat pentru indicarea conducătorului vehiculului.

Această concluzie rezultă chiar din structura normelor aplicabile. Art. 443^1 Cod contravențional reglementează etapa prealabilă de solicitare și comunicare a identității conducătorului, iar art. 16^1alin. (1) Cod contravențional stabilește consecința juridică a neexecutării acestei obligații. Astfel, termenul de atragere la răspundere contravențională nu poate curge împotriva autorității înainte ca fapta relevantă pentru aplicarea art. 16^1 alin. (1) Cod contravențional să fie consumată, adică înainte de expirarea celor 60 de zile lucrătoare acordate

proprietarului vehiculului.

În cauza examinată, SRL „Regiunea Exim” a recepționat solicitarea la data de 10.09.2024 și nu a comunicat identitatea conducătorului vehiculului în termenul legal. Prin urmare, momentul relevant pentru calculul termenului de atragere la răspundere contravențională nu este data de 29.08.2024, ci data la care a expirat termenul de 60 de zile lucrătoare calculat de la recepționarea solicitării. Abia din acel moment s-a activat mecanismul prevăzut de art. 16^1 alin. (1) Cod contravențional și a devenit posibilă atragerea proprietarului vehiculului la răspundere pentru contravenția constatată prin mijloace tehnice.

În consecință, procesul-verbal întocmit la data de 22.10.2025 nu poate fi considerat emis cu depășirea termenului de atragere la răspundere contravențională prin simpla raportare la data constatării automate a faptei din 29.08.2024. O asemenea raportare ar lipsi de efect juridic termenul de 60 de zile lucrătoare prevăzut de art. 443^1 alin. (2) Cod contravențional și ar contraveni finalității art. 16^1 alin. (1) Cod contravențional, care presupune mai întâi solicitarea informației, apoi acordarea termenului legal de răspuns și doar ulterior, în caz de necomunicare, atragerea proprietarului la răspundere.

Instanța subliniază că interpretarea propusă de contestatar este incompatibilă cu logica mecanismului legal. Dacă termenul de prescripție ar fi calculat exclusiv de la data constatării contravenției prin mijloace tehnice, fără a ține cont de perioada legală de 60 de zile lucrătoare acordată proprietarului pentru comunicarea conducătorului, atunci însăși procedura prevăzută de art. 443^1 Cod contravențional ar deveni iluzorie, iar autoritatea ar fi pusă în situația de a fi sancționată procedural pentru respectarea unui termen acordat de lege persoanei solicitate.

Prin urmare, în condițiile în care solicitarea a fost recepționată de SRL „Regiunea Exim” la data de 10.09.2024, iar proprietarul vehiculului nu a comunicat identitatea conducătorului în termenul de 60 de zile lucrătoare, agentul constatator a fost în drept să aplice mecanismul prevăzut de art. 16^1 alin. (1) Cod contravențional. Procesul-verbal din 22.10.2025 a fost întocmit în interiorul termenului legal de atragere la răspundere contravențională, calculat de la momentul consumării conduitei relevante pentru aplicarea art. 16^1 alin. (1), și nu de la data constatării inițiale a contravenției prin mijloace tehnice.

În aceste circumstanțe, instanța conchide că excepția prescripției invocată de contestatar este nefondată, fiind întemeiată pe o interpretare formală și incompletă a normelor legale aplicabile. Materialele dosarului demonstrează că autoritatea a urmat procedura prevăzută de lege, a solicitat proprietarului vehiculului comunicarea identității conducătorului, solicitarea a fost recepționată la 10.09.2024, iar lipsa oricărei reacții din partea proprietarului în termenul legal a justificat atragerea acestuia la răspundere contravențională în condițiile art. 16^1 alin. (1) Cod contravențional.

Având în vedere circumstanțele de fapt constatate, probele administrate în cauză și dispozițiile legale incidente raportului juridic dedus judecății, instanța ajunge la concluzia că procesul-verbal cu privire la contravenție seria DCT 04 nr. 290707 din 22.10.2025 a fost întocmit cu respectarea cerințelor de fond și de formă prevăzute de Codul contravențional, iar constatările agentului constatator sunt susținute de materialele dosarului.

Instanța reține că agentul constatator a aplicat în mod corect mecanismul juridic special instituit de dispozițiile art. 16^1 alin. (1) și art. 443^1 Cod contravențional, în condițiile în care contravenția prevăzută de art. 236 alin. (1) Cod contravențional a fost constatată prin intermediul mijloacelor tehnice omologate, iar proprietarul vehiculului, deși a recepționat la data de 10.09.2024 solicitarea privind comunicarea identității conducătorului auto, nu a furnizat informațiile solicitate în termenul legal de 60 de zile lucrătoare și nu a prezentat careva motive

obiective care să justifice această conduită.

Totodată, instanța constată că argumentele invocate de contestatar referitoare la pretinsa nelegalitate a procesului-verbal, la imposibilitatea atragerii la răspundere a persoanei juridice, la existența unor contradicții între situația de fapt și încadrarea juridică, precum și la pretinsa expirare a termenului de atragere la răspundere contravențională, nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, fiind combătute atât prin conținutul actelor dosarului, cât și prin interpretarea sistemică a normelor legale aplicabile.

În aceste condiții, instanța apreciază că procesul-verbal contestat beneficiază de prezumția de legalitate și temeinicie, iar contestatarul nu a prezentat argumente și probe capabile să răstoarne constatările agentului constatator ori să demonstreze existența unor încălcări procedurale sau materiale de natură să atragă nulitatea actului contestat.

Prin urmare, contestația formulată de SRL „Regiunea Exim" urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, cu menținerea procesului-verbal cu privire la contravenție seria DCT 04 nr. 290707 din 22.10.2025 și a sancțiunii contravenționale aplicate.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. 395 art. 441 alin. (1) lit. a), art. 448, art. 460, art. 461 şi, respectiv, art. 462 din Codul contravențional, instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge contestația depusă de reprezentantul SRL „Regiunea Exim" - Claihcnet Constantin împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. DCT 04 nr. 290707 din 22.10.2025 emis în baza art. 236 alin. (1) din Codul Contravențional.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Strășeni (sediul central).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Iana Talmaci**